

ივერი

გაუთის დასავლეთი და კერძო განცხადება...
დასავლეთი უნდა მივმართოთ: თიბონი რედაქციას, კურობა, ავსტალიის ქუჩაზე; ვარანციის ძეგლის პირდაპირ, ან კერძო მისამართს სანდოში; წინა-კითხვის განმარტებულ საზოგადოების განცხადებებს, სათავადაზნაურო ბანკის სახელში, სახელის ქუჩაზე.
ფასი განცხადების: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეტი.

1877-1892

საზოგადოებრივი და სალიტერატურული გაზეთი

1877-1892

საერთოერთო დასტევის საზოგადოება ჭირსხელისა სეტიკვი-საგანს.

საზოგადოების მმართველობა აუწყებს კანისხეისა და სხვადასანს საღვთის პატრონი და გრეთე იმით, ვისაც მოკავს თოთხა, სუა, ზამა და სხვა, რომ მსურველი ყოველ ამის დასავლეთად სეტიკვიანთ მიმართონ საზოგადოების სანდო კაცს ე. ქ. თოთხას.

(ანას-პატიის მოედანი, მელოქ-ნუბაროვის აუთიაქის გვერდზე, საკუთარი სახლი).

გამგებელი ი. ა. ტარგოსკა (5-4)

რადგანაც სამშუბაოს, 29 სექტემბერს, ქართული ღრამატოლის საზოგადოების

წლიური კრება

არ მოხდა, ამის გამო ხელ-მეორედ დანიშნება ეს კრება კვირის ოქტომბრის 11, დღის 11 საათზე, სათავად-ანაურო ბანკის სადგომში.

განახილველი საგნები:

- 1) მოხსენება სარევიზო კომისიისა.
- 2) მოხსენება მმართველობის მიმართ სხონის შესახებ.
- და 3) არჩევანი ახლის წევრებისა.

ქართული თეატრი

კვირის, 11 ოქტომბერს

ქართულ ღრამატ. საზოგად. არტისტებისაგან წარმოდგენილი იქმნება:

I

ზირველად ახალი ზიესა

წიგნი ჭირი მარბაგელის

კომპლია მ მოქმედებად გადმოკეთებულ

ვალ. გუნიას მიერ.

II

სორველოვა

კომპლია-ბუმბობა 1 მოქმედ. ვალ. გუნიასი

მოაწილოვბას მიიღებენ: ქნი მისინაროვისა (დემბოტანტა) ტარიელივისა, სარიძე, რჩეულოვი-

ველეტონი

იანესტო რანანო

(Jules Lemaitre: „Les Contemporains“, première série)

წულ ლემეტრისა.

V*)

მაგრამ არა! მე გონია არც ბოროტ-მეტყველი და არც გმირული. იძულებული ვარ, მაშასადამე, ესაძე, რომ იგი ბუნებრივია და რენანი მხოლოდ მხარს აძლევს იმის წყალობით, რომ ღრმად მტოდნეა ხალხის და თვით ბუნებისა და ეს, რასაკვირველია, ყოველად მისატყვებელი არის, რადგან თუ ეს ქვეყანა დარღვის ამშლოლი, ვითარცა გამოცანა, მინც საკმაოდ გამარ-

*) დასარული. იხ. „ივერი“, № 218.

ბ-ნი დიდი იმასაც იწერება, რომ, თუ ნათესავები და პოეტის ნიჭის თაყვანის-მცემელი დროზედ უწოდდებენ არ მოაქცევენ არას იზრუნებენ, გადასვენონ სამობაბო ქვეყანაში ნემბო პოეტისა, ჩვენ, განჯის მცირედი ქართველობა, იძულებული ვიქნებით თავი გამოვიდეთ, ცალკე დაგასაფლავოთ ბევრ განჯაში, საზოგადო საფლავი-კი არ ჩავართო ვშიდა და ძეგლები იმ პოეტისა, რომლის სახელითაც თავი მოსწონს ყოველს ქართველს და მით არ დავკარგოთ საფლავი ძვირფასის მგონისათა.

ბ-ნი დიდიც-და, ბ-ნი დიდიცისა არ იყოს, რა უბედურება და დვთის წურთობა ასეთი აზილილება პირველად ყოველ საქმეში და შემდეგ ჩვეურობა, განიდება ბურბუშულასავით! რა უბედურება ასეთი გულგრილობა, უთაურობა და უგონობლობა. რა თუ ისე მოვკიდებოდა სულით, ისე მოვეპოვებოდა, რომ ეს ადვილად მოსახერხებელი საქმე-გი ვეფარე გვირგვინებისა? სად არის ან შეტყვანა განჯენებულის პოეტისა, ან პოეტის ნიჭის პატივის-მცემელი? განა ისეთი რა გავგვირინდა, რომ ეს სადმართა და წმიდა მოვალეობა-ც-კი ვერ შეგვირუდუნებია?

რადგანაც ჩვენ ვიცით, ამ საქმიანობის ყველაფერი მზად იყო. ფული ორმოც თუნახადის შეიკრიბა ჩვენს რედაქციამ; ორთავ ტურენბურებს-განჯისას და გუბერლიის ნება-როგა გამოთხოვეს გვამის გადმოტანისა, დასასაფლავებელი ალიაიც შეიკრულეს მისაწილის ეკლესიის გადავანში, და მამ რადამ დაბარებულა საქმე ორმოც თუნახი სრულიად საქმარისია დეპუტატების განჯადანდა განჯის პოეტის გვამის დაწინაურებად გადმოსვენების, პოეტის

დანიარენს დროს (და ეს დანიარენი დრო-კი თითქმის მთელს სიცოცხლეს შეადგენს) ისინი ცხოვრებისა, მოძრაობისა, მსალათისა, მოგზაურობისა, მუშაობისა, მხიარულებისა და ათას წვირომანს საქმეს ანდომებენ.

ამიტომ აღვიღად შესაძლებელია, რომ განჯაზედა იყოს ადამიანის აზრთა და ხასიათის შორის, მეტადე მაშინ, თუ დიდად განათლებულია კაცია...

ჩემთვის უმთავრესი ადგილი უჭირავს იგი ჩემს სურვილ-მისწრაფებას ნებას აძლევს თავის წესსა და რიგს არ გათმოს... თითონ-გი ცალკე წაჭაბოხდას... „საფლავისთვის დაფლავების“ ავტორის გონება-კი რატომ აღარ აღარ უნდა ინაზარდოს ცალკე? ანაგვისინჯოთ, რითი და რა გზით უსართო მხიარულად ყოფნა.

ჯერ ერთი მისი ოპტიმიზმი აღრევე მოუქრებულ-გადაწყვეტილი განიარენია, და ამას იგი ხმა-მღლიად აც-

ხადებს კიდეც, სულ ერთია, სიტყვა მოიტანს, თუ არა, მაშინაც-კი, როდესაც სრულიად არ არის მოსალოდნელი. ბედნიერია, იმიტომ-რომ ბუნებრივად ყოფნა მსურს, რაკა, თუ განებეთ, აქამდე ნაბიჯ საშუალებათა შორის საუკეთესო საშუალება ბედნიერად ყოფნისა. იგი ათითა მაგალითს გვაძლევს და ამ მაგალითისათვის ბუკის იმის თანამედროვეს უნდა მივბანა კიდეც. დღე ყოველ და ვამ უკველ წუწუნისა და კარგონე-აჩივილის გამო შეიძლება მართლაც უბედურად გადავიქცნეთ. ვინ იცის, იქნება მწუხარების საუკეთესო წამალი მისი იმ დრომდე უარ-ყოფა იყოს, ვიდრე ადამიანს ღონე და ძალა შესწესს. ჩვენ გრძობიერება შეგვიპყრობს ხოლმე, გრძობიერება ფიცი-ა ადამიანური, ფრად სულ-გრძობილო-კი, მაგრამ ამასთან ფრად საფიქრებელია, უნდა ვიმოქმედოთ, და არა ვი-უშს მივცეთ თავი, მახლობელს

ლოთი მოსილითაგანი იყო, რომ მელსაც სწავდა ცუცხელი სამშობლო ქვეყნის გაბედნიერებისა. ვაწლი გვაქვს, წმიდა ვადი, პატივი ვცემთ მის სახელს, პატივი ვცემთ მის ფერფელს, დარსულებად გადმოვასვენეთ მისი ნემბი და, თუ გულში ჩავგვრჩენია მისი სახელი, მისი ფერფელიც დავამკვიდროთ სამშობლო „მდელოთა შორის“.

ა. ფრანკლი

ახალი ამბავი

* * * ერენის გუბერნატორი იუსევება, რომ ქ. ერენის 19 სექტემბერიდან 27-მდე ხოლორით ავად გახდა 24, ავად იყო 7, გარდ. 6, მორჩა 4, დარჩა 21; მახშირი ავად იყო 27, ავად გახდა 34, გარდ. 12, მორჩა 41, დარჩა 8.

ქ. ყარს ავად იყო 17, ავად გახდა 10, მორჩა 15, გარდ. 5; 29 სექტემბერს ავად იყო 8; მთელს ოლქში იყო ავადყოფილი 82, კვლავ ავად გახდა 153, მორჩა 70, გარდ. 87, 29 სექტემბერს დარჩა 78.

ქუთაისს 28 სექტემბერს ავად იყო 3; 1 ოქტომბერამდე კვლავ ავად გახდა 1; მთელს გუბერნიაში ავად იყო 4, ახლად ავად გახდა 3, მორჩა 2, დარჩა 2.

ქ. განჯას 29 სექტემბერიდან 1 ოქტომბერამდე ავად არავინ გახდა; მთელს მახშირი ამავე დროს ავად იყო 14, კვლავ ავად გახდა 14, მორჩა 7, გარდ. 7, დარჩა 14.

* * * მოვარგონებო ღრამატოლის საზოგადოების წევრი, რომ დღეს, 11 ოქტომბერს, დღის 11 საათზე, ღრამატოლ საზოგადოების წლიური კრება აქვს ხელ-მეორედ დანიშნულია წევრის რამდენიც უნდა გამოცხადდეს, კრება შესდგენილ ყვევ დასახილველ საგნების განახილველად. შესაძლე-

უნდა დავემარნეთ, და არა ვიტიროთ და ვიგლოვოთ მისი უბედურება. არ ვიცო, მაგრამ მე-კი ისე გეონია, რომ ღარიბი ხალხი მას შემდეგ უფრო ნაკლებ ბედნიერია, რაც დიდად დაიწყეს მისი სიბრალოლი. აღრე უფრო ღარიბი და ხელ-მოკლე იყვნენ, მაგრამ, ვვანებ, იქნება ნაკლებ შესაბარლისი ყოველიყენენ, რადგან ნაკლებ იბრალებდნენ.

მინც მზად ვარ სულ-მოკლე ხოლოთნ ერთად აღვიარო, რომ ყოველთვის მონდომება არა კმაია, რათა ბედნიერი ვახდეს ადამიანი. ცხოვრება საზოგადოად დღენია-ცხოვსით არ მოეკცა რენანს; საკმაოდ დაეხმარა, რომ თავის აზრისათვის არ ელაღობა რენანს, და ამიტომ იგი მოწყობდა პატივის სურს უტანის „პარველ-დასაწყის მიზნს“ თავის „მოკონებათა“ დასასრულს. ყოველი მისი ოცნება განხორციელდა. იგი წე-

ბელია ზოგ წევრს ამ წელს საწევრო ხედრით ფული არ შეეკრათ და ამის გამო არ მიიღოს მონაწილეობა, რადგანაც წარსულ კრებაზედ საზოგადოებრივად ვადაწყვეტა, ხმის უფლებად არ მივიტ, ვისაც ამ უკანასკნელის წლის საწევრო ხედრით არ შემოუტანიათ, მაგრამ ამასთან ისიც იყო განწყობილი, რომ წევრს უფლებად მაშინვე აღედგინოს, რა წამსაც შემოიტანს საწევრო გარდასახადანაო. ამის გამო ყოველს წევრს ადვილად შეუძლია დღესაც კრებაში მონაწილეობა მიიღოს. აგრეთვე უნდა მოვიხსენიოთ ის გარემოება საწევრო გარდასახადის ვალის შესახებ, რომ კრებამ მინაღობ მმართველობას განესაზღვრა, რა დროსაც უნდა თივებოდეს საწევრო ფულის შემოკრების ფაქტი. როგორც შევიტყუთ, მმართველობას ვალუაქცივტა, ვადა ინანგარიშებოდეს ინანგარიდან ინანგარიმდე. ამ გვარად ვისაც წელს საზოგადოებაში ხედრით გარდასახად შეუტანია, წევრობის ხმის უფლება აქვს დღევანდელ კრებაზედ. ამ ვალის განსაზღვრა საქმე იყო, რადგანაც ქაქამოდე არ იყო გამოკრეკული და ზოგი სექტემბრიდან სთელიდა ამ ვალის, ზოგი ინანგარიდან.

* * * ბნმა ტფილისის პოლიციის ტერმა უკვე შეადგინა ცნობანი იმის შესახებ, თუ რამდენი კაცი გამხდარა ავად ტფილისის ხოლორით და რამდენი გარდაცვილია თათის თავის განმავლობაში. პოლიციის პირველ განყოფილებაში (ვერსუბე) იდენის 11-დგან ოქტომბრის 8-მდე სულ 55 კაცი გაზხდარა ავად, მათ შორის ხოლორით 33, მოკვდარა 29 კაცი და 4 მოჩინელია. მეორე განყოფილებაში (მთაწმინდა) — სულ 9 კაცი, ხუთი ხოლორით და ხუთივე გარდაცვილია. მესამე განყოფილებაში (გარეთი უბანი) — 25 კაცი, ხოლორით 16, 8 გარდ. და 8 მოჩინ. მეოთხე განყოფილებაში (სოლოაკს) — 5 კაცი, ხოლორით 4, 2 გარდ. და 2 მოჩინ. მეხუთე განყოფილებაში (ძველი ქალაქი) — 50 კაცი, ხოლორით 41, გარდ. 32 და 9 მოჩინ. მეექვსე განყოფილებაში (ხარაუბი და ირთაქალაქი) — 49 კაცი, ხოლორით 41, გარდ. 29 და 12 მოჩინ. მეშვიდე განყოფილებაში (ავლაბარში) — 81, ხოლორით 74, გარდ. 43, მოჩინ. 31. მერვე განყოფილებაში (რეიქ-ჩუღურეთში) — 51,

ერო ორის ავადმეიასა, ადმინისტრატორია „Collège de France“ — სი; როგორც თითონვე ამბობს, უკუვარდა სის დედაქალაქი, რომელთა სიყვარულსაც იგი ძვირად ღირსებდა; თავის დასა, თავის ცოლსა და ქალიშვილს; დასასრულ, იგი ქონების მხრივ უზრუნველყოფილია, და უძრავს ქონებით-ი არა, რომელიც მერტად მატერიალურია და ხელ-ფეხს უჭირავს ადამიანს, არამედ აქციებითა და ობლიგაციებით, ამ პაეროვან და უფრო მისი გემოვნის ქონებით, რადგან აქციათ თავისებური ოცნებები, და ძალიან მოხდენილი ოცნებები.

რენანს ქარბი აქვს, მაგრამ ჰეგელსაც აქვს, და არც უფროსის იყუბებს ეს სენი. დიდი მწუხარება გამოაჩინა თავის სიკოცხლში, როდესაც გარდაცვილია და ჰერბიუტი, მაგრამ ბედმა ამ სიკვდილის ხილვასა და იმის საწინაღობისა და დიდის ხმის მოლოდინისაგან მიიქცა და ისინი, რადგან თითონაც ავადმყოფი იყო

ხოლორით — 48, გარდ. 37, მოჩინი 11. მეცხრე განყოფილებაში (კუთიაში) — 64, ხოლორით 58, გარდ. 40, და 18 მოჩინი. მეათე განყოფილებაში (კალონიასა და დიდუბეს) — 75, ხოლორით — 59, მოჩინ. 32, გარდ. 27. ტფილისის საპატრიარქოში — 19, გარდ. 8, მოჩინი 11. ამას გარდა, ტფილისის ახლო სოფლების გზებზედ აღვან ქალაქის ქსენონში ჩამოუყვანილი 11 ავადმყოფი, ხოლორითანი 10 ყოფილა, 6 გარდაცვილია და 4 მოჩინელია.

სულ ამ ხოლორობას ავად გამხდარა 494, ამათში cholera asiatica-თი 408, 271 კაცი გარდ. და 137 კაცი მოჩინელია. მასასადამე 4 თათის განმავლობაში, სასოფლოზედ სულ 275 ხოლორითანი დაუშობა. დარჩა ასამდე გათხრილი საფლავი, რომელსაც ამ დღემდე მიწით ავსებენ.

* * * 9 ოქტომბრის უკვე გააუქმეს ბორჯომის გზაზედ საფოსტო სადგურთან დაარსებული სადენი ფეციკია სადგური.

* * * ხუთშაბათს, 8 ოქტომბრის, სხობმა ჰქინდა სამოქალაქო სასწავლებლის კომიტეტს. კომიტეტმა სხვათა შორის განსვენებულ გრაფ ლორის მელოქაჟის სტაჟენდიანტებად დაწინაა სტუდენტები: მოსკოვის უნივერსიტეტისა — ოტიანი და ხარკოვის უნივერსიტეტისა — იგაროვი. ორივენი ტფილისის მკვლარნი არიან. ეს გარდაწყვეტილება კომიტეტისა ტფილისის ქალაქის საბჭომ უნდა დაამტკიცოს.

* * * 10 ოქტომბრის, ნაშუადღევს, ტფილისის სადგურზედ მატარებელ ქვეშ ჩაივარდა მისერ გოგუშვილი, რომელსაც თვლებმა მარჯვენა ხელი მოსწყვიტა.

* * * რუსეთში დამშუღლთათვის ჩვენის რკინის გზის მოხელეთა მიერ შეწირილი ფული სულ 15,800 მერსდგა.

* * * 10 ოქტომბრიდან ხოლორის მოსობის გამო რკინის გზის მოხელეთ ჩაიშალეს უსასყიდლოდ ძღვევა მოესპოათ.

* * * ქალაქის მუშრანლი ბნი მალაშვილი, რომელიც ქ. ახალციხე

ამ დროს. ჰენრიეტამ დასტოვა ესე საფელო, როდესაც თავისი საქმე დაამთავრა, დასტოვა მაშინ, ოდეს სიქირო აღარ იყო მისათვის. მერე ვინ იცის, რატუნა სხვაზე ამ ამდენის ნიქით აღვიღებულად აღმანისის მისთვის ისევე ძვირფასია, რამდენადც მისი სიკოცხლზე ამასთან ამ სიკვდილმა დასამისეთი მშენებრი, ნაწი, პარამონიან სავსე სიკვებში დააწერინა! ესეც ითქმის: თუ შერთათა, რომ ბედნიერება ხშირად გულ-უბრკილითა უჯლოთა ხოლმე, მე შერონა, რომ დიდი გონება და ყოველივე ის, რაც ამას მოსდევს, ადამიანის ბედნიერებას უკონს ხელს არ შეუშლის. დიდი გონება მამაკაცისათვის იგივეა, რაც შესანიშნავი კლიამაზე დედაკაცისათვის. ქეშარიტად მშენებრი ქალი ყოველთვის სტკება თავისი მშენებრებით, ერთს უფროს ვერ დაიფიქრებს, ყველას თვალზედ ტყობს, რომ მოეწონებოდა. ამ გარემოებათა შორის სიკოცხლედ ადვილად ასატარა, ანუ

ხეს იყო გავზანდილი ხოლორისთან საბრძოლველად, უკვე დაბრუნდა და თავისი თანადგებობის ასრულებას შეუღდა.

* * * დღეს, 10 ოქტომბრის, შემდეგი სანახაობა ენახეთ: მიხეილის ქუჩაზედ ვიღაც სულით ავადმყოფი, რუსულად ჩაცმული, ღ კაპრიდანი, მართილად ვარანკოვის ძველისკენ ასე 1 საათზედ და, ვინც ქალი, ან პატარა მოსწავლე შეხედებოდა, სახლში მიიპაიდა, დაუწყებდა ყვირობას და სტუქსავდა. ერთს მანდილოსანს გამოეკლა და უნდოდა დასწოდა. შენიგებულს ქალს გამოეჩინა ჩაქონდა და დასწინდა ქალი შიშისაგან. პოლიციელმა არაფერითა უწერაღლება არ მოაქცია ასეთს უწყსოებას და პატარა შვირ-ქალების დაწოკებას: ეგ დიდი ხანი აგრეთა, პოლიციამაც იცის და ყველამაცაო, სიქეა გულგრილად პოლიციელმა და დიწყო არჩინად ბოლოს ცემი.

* * * ჩვენ შევიტყუთ, რომ 4 ოქტომბრის ტფილისიდან მცხეთისკენ მიმავალი გიორგი ჯორჯაძემ და მისი ახმაზი გაუძარცვათ. მძარცველებს წაუღიათ: ვერცხლის საათი, ქამარი, ხანჯალი და თან ძალზედ უცემია მგზავრთათვის. ერთი მათგანი, რომელიც ჯორჯაძის საათი აღმოაჩინა, კიდევ დაუტერია ბოქალს ვახვიშვილს, შეუღდენია ოქმი და გადაუტია სასამართლოსათვის.

* * * ჩვენ გვატყობენერ ქართლისადან ჩამოსულები, რომ დიდ ღობეებს სათავის ახლო-ახლო გარდა შევიხანდა, რომელიც ძლიერ ვრცელდება და ზარალს ძილვეს ხალსსაო. ცხინვალში კიდევ ამას წინადა ერთმა გერბულმა ჩხუბი უყო ცხინვალის მამასახლისს და თვით გაუტება. მამასახლისისც ვერაღიანა.

* * * კავკასიის საიმპერატორო საიმურნო საზოგადოებამ თავის უკანასკნელს კრებაზედ გადასწავტო, ჩიკათა შორის, რომ იშუამდგომლოს, სიკვაროში რუსეთის განყოფილების გამართვისათვის პეტერბურგს დაარსებულ კომისიის წინაშე, რომ მან მისცეს ღონისძიება საზოგადოებას ერთ-ერთის მკოდნე კაცის ვასაგზინად ამერკაში მსოფლიო გამოფენაზედ დასასწრებალად.

შეიძლება ადვილად ასატანი შეიქმნას, თუ სახში არ ვიჭონებთ ერთს იმ ენებით აღსაძეს, დაუწყინარებულს დეკაცთაგანს, რომელთაც თავის ბედნიერების მოწამება თითონვე შეუძლიან. რენანი თავის არა-ჩვეულებრივს დიდს გონებასა ჰგრანობს, ისე როგორც კლოპატრა თავის არა-ჩვეულებრივს მშენებრივს ჰგრანობს. დიდი ავიზარობს დიდად განთქმულობის სიხარულით, იმ სიხარულით, რომელიც ადამიანს ყოველს წუთს სიტკობებს აგრამონიებს და რომლის სიგე დიდად გამოიტება არ შეიძლება, ძნელად დასათობია, — მეც ასე მგონია-და. საითაც მიიხდვას, ყველანა თავის დიდებასა ჰხედავს. ჰგრანობს, რომ ბევრნი აღმებტება ყველა თავის თანამედროვეს, ბევრი რამე უკეთ ესმის და მისი ავიცა და კარგიც, ყოველივე წელით კარგად იცის. ჰგრანობს, რომ მან დაძაბდა უკვე გავრცელებული ფილოსოფია, მან შექმნა უკვე ცნობილი მოძღვრე-

* * * ჩვენ მოვიგონად ცალკე წიგნად გამოცემული ბ-ნ ერეკოვის მიერ შედგენილი „История холерных эпидемий в Закавказьи“, რომელიც წინად ვაზ. „კავკასში“ იბეჭდებოდა ცალკე ფელეტონებად, და მიხედვით მოვიგონებოდა წერილი „Путь в Закавказьи“. პირველი წიგნი შეიცავს 166 გვერდს და მეორე — 60 ს. პირველს წერილში ერთი-ერთი მოვიგონებოდა ხოლორის ისტორიას 1816 წლიდან მოკიდებულად, როდესაც პირველად იყო, 1872 წლამდე, როდესაც მეცხრედ ყოფილა ხოლორა. ბ-ნ ერეკოვის აზრით, წრეულს ხოლორა მეთედ სწევია ამიერ-კავკასიის. მეორე წერილი ეკისრება ამბავა მოთხრობით, ორივე წერილი ერთ წიგნად არის გამოცემული.

* * * ამბობენ, რომ უმაღლესს მთავრობას უკვე გადაწყვეტა 1894 წლის 1 იანვრიდან ვადისლი ფული კახეთის რკინის გზის ვასაყვებლად. ხოლო თუ მანამდე ტფილისის გუბერნიის თავად-ახნაურობა, ან სხვა ყველა კაცი ოტვირთებენ ამ გზის ვადანას, მთავრობა არ დააბრკოლებს მსურველთაო.

* * * გოჯააია: 9 ოქტომბრის დამეს მატარებლიდან ვაღმავარდა შორანის მარის სოფელ დევიკაურის მცხოვრები მოსე ყიფშიძე. მატარებელმა მარჯვენა ფეხი მოაგლიჯა, დაშავებული აღსტფის რკინის გზის სამკურნალოში ვაგზავნეს.

* * * ჭარღი (გორის მარა): ს. სასწევრისში ოცი კომლი მცხოვრებია. ამათ შორის ხოლორამ ჩვიდმეტი კაცი იმხვევრა; გაიარა ერთმა თვემ, რომ ავად აღარავინ გამხდარა; ეგნათა, ეს არის სენმა თვით დაგვანებოა, 27 სექტემბრის ამიერ-კავკასიის რკინის გზის 198 ვერსის დარჯი პაიშვილი, შემდეგ ვამაგირის მხლებსა, ჩამოდა გაბარულიყო თავის სახლში სასწევრის ფულის მისაწოდებლად, იმ დამესვე ხოლორით ავად გამხდარყო და 30 სექტემბრის კიდევ გარდაცვილიყო. ამიერ-კავკასიის რკინის გზის მკურნალმა მისაყოფება ვასინჯა და აღმოხდა, რომ ხოლორითა გარდაცვილია.

* * * იქაღმე: თვევ ნახევარი იქება, რომ ქარელ-ხოლორით აღარავინ გარ-

ბა, როგორის შეხედულობისაც უნდა იყოს ადამიანი ქვეყნიერებისა და კაცთა ცხოვრების შესახებ, და ანაწინ კიდევ, რომ იმის კეთილშობილურს თოიარის ბევრზედ უმოქმენია (აღარას ვიტყვი იმის შესახებ, რა სიხარულსა და სიტკობებს აგრამონიებს ადამიანს ყოველ დღიურ შრომა, ძიება-უკვლევა და ხშირად აღმოჩენაც-ი რისამე). რენანი თავისი გენიოსობითა და დიდის გონებით თითონვე სტკება; რენანი პირველი თაყვანისმცემელი რენანიზმისა.

საყურადღებოა იქება, — თუცა სრულიად უსარგებლო-ი — ნუსხა შეგვედგინა რენანის ერთმანეთის უარყოფის აზრებისა. ის უკვადება, რომლის გამოც იგი ოცნებობს, ხან ინდივიდუალიზმია, ხან კოლექტივიზმია, წარმატება. ფიქრი მისი მწუხარებით არის მოცული, უკუ-ი-მზიარებულთ. ისტორიული მცენებრება უყვარს კიდევ და სძულს კი-

დაცვილია, მაგრამ, ამის საბადლოდ, ვანდა საწინელი ციებ-ციებლებს და ღამის სული ამოგვაროვას; ისეთს სხლს ვერ იპოვით, რომ ციებ-ციებლებს ორი-სამი ავადმყოფი არ იყოს.

* * * იქაღმე: შარშან ხომ კარგი მოსავალი იყო ღვინისა. წელს კიდევ გადაატარა შარშანდღეს და მკვი არ არის, ღვინოც წელს უკეთესი დაღვება, რადგანაც პოლიციამ გამოაცხადა: „ღვინისისთთვის ათამდე არავის შეგვრობთ მოკრფეთ“. სოფლები კი თათის არ იშლიან და ეხლა გახშირებულია რთვლები.

* * * პეტერბურგის გავთების სიტყვით, ამ ბოლოს დროს განიზრახეს საწევრო ინსტიტუტები დაარსონ ამ ქალაქებში, სადაც უნივერსიტეტებია, რადგანაც ყოველ ვგარი საქირო საგანი უფრო ადვილი საშოვარია. თუ დამტკიცდა ეს პროექტი, მამნი საწევრო ინსტიტუტები დაარსდება: სერკოვის (ქსლანდელი მეტროგო-არხუშოვსკის აკადემია იქნება გადაცემებული საწევრო ინსტიტუტად), კივის, ოდესას, ვარშავას და ყაზანს.

შემდეგ, როგორც სწერენ იგივე გავთები, ამ ვგარს ინსტიტუტებს დაარსებენ სხვა ქალაქებშიც: ხარკოვს, პეტერბურგს და აგრეთვე ტფილისს, სადაც მწერნობა განსაკუთრებულს გავთებებაში.

რაც შეეხება ახალ-აღმსქანდრის ინსტიტუტს, ვანსაველი უფრო, ეს სასწავლებელი საშუალო საწევრო სასწავლებლად გადაკეთონ, ისე, რა გორიც უმანის საწევრო სასწავლებელია.

* * * ვახეთს „Ильваки“ ს. სწერენ ყარაიზიდან: აქ გაიანართა ნადრობა, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს მათმა იმპერატორებითმა უმაღლესობამ, დიდმა მთავრებმა მიხეილ ნიკოლოზის ძემ, ნიკოლოზს, გიორგი, ალექსანდრე და სტეფი მიხეილის ძეთა, კავკასიის მთავარ-მართველმა გენერალ-ადიუტანტმა ს. ა. შერმეტევმა და სხვებმა.

* * * 8 ოქტომბრის, ხუთშაბათს, კავკასიის სამისწავლო ოლქის მზრუნველი ტ. ს. კ. პ. იანოვსკი ვაგვზავნა ბაქოსა და იმიერ-კასიის ოლქის მოსავლელად („Ноб. Обоз.“).

* * * იმავე გაზთვის შეუტყვი, რომ კვირას, 18 ოქტომბერს, ტფილისის საარტილერია საზოგადოების სადგომში „მასწავლებელი და აღმზრდელი ქალი“ სასაბურთალოს დამხმარებელ საზოგადოებას* განზახავა აქვს სალიტერატურა-სამუსიკო დღის გამართვის ბუნდოანი სურათები პოეტის ა. ნ. კოლოკოვის გარდაცვალებიდან ორმოცდაათის წლის შესრულების პატრისაცემად. წაითხოვს იქნება ბიოგრაფია პოეტისა, აგრეთვე მისი საუკეთესო ლექსები და რომანსები, ამ სალიტერატურა დღისათვის მონაწილეობას მიიღებენ საუკეთესო სტენის მოყვარენი.

* * * 14 სექტემბერს ტრამბოლში სომხური თეატრი დაწვარა, რომელიც ერთი საუკეთესო და ულამაზესი შენობათაგანი იყო თურქებზე უფრო. თეატრი დაღვრული ყოფილა ინგლისის ერთი დამხმარებელს საზოგადოებაში 55,000 მ. ცეცხლი თეატრს შემთხვევით გასწვრივ, ცეცხლისაგან დაზარალებულ საზოგადოების ავტენტი შეკვიპიანა საერთო კრებას: როგორ გსურთ, ახალი თეატრი ავიწინათ საზოგადოების ხარჯით, თუ ფული გსურთ მიიღოთ... *

* * * ბათუმი: იქ, სადაც კორონის ზღვას ერთვის, სამი შემთხვევა იყო ხოლო ერთი სიკვდილის. ერთს სახელს იმ ავად გახდა 60 წლის მოხუცებული. შინაურბედ დაუწყეს ექიმობა, მაგრამ ვერა გააწყესრა, არა სკადნიდათ, თუ ხოლო ერთი იყო ავადმყოფი. ავადმყოფი რამდენიმე სამედიცინო შედეგ გარდაიცვალა. იმის სახლობს შევინდა თურქს, სადღენიფექციო წამალი არ ასხურონ ჩვენს სახლს და გარდაცვალებულს ტანთ-საცმელიც არ დასწავინო, და ამის გამო გავამჯერტ სასოფლო-ზედ წაუღიათ, და შემდეგ უცნობიდათ ოლქის უფროსისათვის, რომ ჩვენს სოფელს ახლოს მიცალაბულის გვამი ასენია და ვის სახლში გადაცელილია, არავინ იცისო*. მაშინვე წადიდნენ იმ ადგილს, მაგრამ მიანიცვრნ შეტყვეს, ვინ იყო მიცალაბული, თუცა გამოძიებით აღმოჩნდა, რომ ხოლო ერთი გადაცელილის გვამი იყო. ექიმმა დერკანინმა, რამდენიმე დამოკიდებული იყო ამ საქმის ადგილობრივ გამოსაძიებლად, მონახა კიდევ ის სახლი, სა-

მოკრავს ხოლომე და ხანდახან საუცხოო უარზობასაც ოქრობირობს. უარ-ჰყოფს და იტყვი-კი ამტკიცებს, ისე ჰქმნობს, ჩემმა აზრმა ნემსკავი არ გამოიღოსო, რომ ვადაწყვეტი ვერაფერს იტყვის ისე, თუ მაშინვე იმობილი და დასცილდარ ამ მომარჯვა. ხშირად დამატკიცებს ხოლომე ერთს რასმე, რომელიც ერთს წუთს შემდეგ თითქოს თითონვე არა სწამს, ამ თუ არა, კითხვა-გამომხმულს პარაოქსის იტყვის და ამით ვითომდა თავს იტყუებს. მაგრამ თვითვე იცის-კი, სად იწყება და სადა თავდება მისი დასცილება? მისი აშკარა აზრები იმდენად ახვლანჯულია ფარულ აზრებთან, რომ ვინ იცის, იქნება თითონვე ვერ აგებს გზას და იბნევა ამ გამოურკვევლს წყარომანგანში. ყოველმა ფერამ უხვად დააჯილდოვა პაწია მტკობრეული არმოჩინა. უხვად აქვს მიმალბული გენიოსობაც, ოცნებაც, გონება-მანიერობაც, სიმტკიცეც, სიმზარა-

დაც მეორე ხოლო ერთევე ავადმყოფი დაუხვდა. ექიმს თან არ ჰქონდა სასწავლებელი, რომ შემწვობა აღმოეჩინა ავადმყოფისათვის, და ამიტომ ბათუშში გაზრდაც წამლების მიხედვით. მაგრამ როცა დაბრუნდა, ავადმყოფი უკვე გარდაცვლილიყო. თუმცა ის სოფელი ბათუშიდან სულ 8-9 ვერსის მანძილზე მდებარეობს, მაგრამ მაინც ვერ მოასწრო. ხოლო რინათა ჰირისუფალთ თავისს სახლკარს თავი დანებებს და სადაც გაიხიზნენ. ხოლო ერთს განჩენს აბრალევენ კორონის წყალს, რომელსაც ართენიდან უნდა ჩამოეტანოს ეს სენია (H. O.*).

* * * „Pye. II.“ სწერის: განზრახვა აქვთ, ყველა საშუალო გამოსადეგი მიწები, რაც რომ შავის ზღვის სანაპიროებზედ არის, 250,000 დესეტიანობით, რომელიც სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროს უწყებაშია, დაუბრუნდნ რუსეთიდან ახლად გადასახლებულთ. ამ ადგილებში უნდა დასახლდნ მხოლოდ ნამდვილი რუსები და არა სხვა-და-სხვა გვარ-ტომისანი, რომელთა რიცხვი ეხლადევა გლობობრივ მცხოვრებათ თითქმის 60% სწავდგნ. ამ ადგილებზედ დასახლებლად მოიწვევენ უფრო შავისა და აზოვის ზღვის ჩრდილოეთ მხარეს მოსახლეთ და რუსეთის შუა გუბერნიებდგანაც, იმათ რომელთაც ხელი იქონი მემოსტრეობისა და მებაღეობისა. შავის ზღვის სანაპიროების დასახლების პრაქტიკა იდნავ შეცვლილ იქნა მა მინისტრთა კომიტეტში, ამ ეჟამდ უკვე შეაქვთ დასამტკიცებლად სახელმწიფო საბჭოში.

დაბეჭ სოფელი

(მოწერილი ამავე)

მ. თილაში. ჩვენი წინასწარმეტყველება ასრულდა!.. ხოლო რამ თელავის მხარეში თავისებურად ფეხი ვერ მოიკრა და იკადრა წარბანებდა!.. თუცა იმისმა უღობაბელმა ცელიც იქ მიკრა, აქ მოკრა და მიელს მართაში ოკადელ კაცი გამოასაღმა სიოცხლეს!.. იმის წასლის დროც იყო, რადგან ჩვენში ძალიან ათევედა, ასე რომ ზამთრის ტანისამოსის ჩაცმა მოვიდნა. რომ პატარა კიდევ

ლექა და კეთილი გულიც. ამ დროს დასიცილის ფერაც გამოეცხდა და უფხარა: „საუცხოო საჩუქარი მომაქვს შენთან, მაგრამ ისე სასებით და უხვად-კი, რომ ყოველსევე შენს ნიქს დასწარავს და დასახიროებს. ყვეა-რთვი ყველას, მაგრამ რადგან ყოველთვის იმის შიშში იქნებიან, სუელელად არ დაგვხახოთ, არ გავიძრდენებთ თავისს სიყვარულს. დას-ცინებ ხალხსაც, ქვეყნიერობასაც, შენს თავსაც და დასასრულ ქეშმარტებაც-კი მოგებურდება და იმისს სიყვარულსაც-კი დასწარავს. დასიცილს ვერ ააღედ შენს უღრმა-აზროვანეს განზრახვას და საუკეთესო საცქერლს, და ეს დასიცილი ყოველს შენს ნამაქმედარს დასწარულევენ მშვენიერებას დაჩინებს, მაგრამ ამასთან მტკიცე საფუძველსც გამოაც-ლის ფესქემიდან, ხანგრძლივს სიოცხლეს შემუშავებებს. ამის სანებარეობა, არა ყოფილა და არც იქნება ისეთი კაცი, რომ შენსათვ შეეძლოს

დაეცადა ხოლო ერთს, სიცივე ძალიან შემეხრება!.. შეიძლება, ღვიწის მოხვრებაშიც შეაშინა და გაეჟავა, მით უფრო, რომ წელს დიდი მოსავალია; ბევრის ხნობით აუხვდელი ღვიწისებელი მოსიშის ქურქების უფროსობის გამო, ბევრს სოფელში მომსწრენი არ არიან ამისთანა მოსავლისა. ერთი მემამულე მეორეს ეს-ვეწყოდა, ღვიწი შენ მართაში ნახევრად დავაყენოთ, ოღონდ ქვე-გრებს ნუ დამიქერო!.. ყურბანსწვე-ნის თვისებაც მართაში რომ სავ-გარგებო!.. ჩვენს ხალხს იმედ მიეცა, რომ შეიძლება ამ მოსავლით ჩვენი დაქვეითებული ნივთიერი მდგომარეობა განჯარგათ და წელიწადი გავი-მართოთ. დღემთა ინტოს... მაგრამ, საუბედურად, ძალიან ევეკობთ, რომ ეს ასე მოხდეს. კახეთის მიწის მომქმენი ამ მოსავლით იარს ვერ გამოიძლებენ; ამ იარს იმდენი პირი აქვს, რომ ყველას ერთ დროს შე-კრის შეუძლებელია. წარსულ წლებ-შიც კვლავ კვლავ, თითონ ღვიწის ნახევარი დაღვევა მოსიშის პატრონის მიერ და ნახევარსაც მოვალე წაი-ღვედა, ისიც სარგებელში და არა თავ-ნები!.. ეს იქნება ნაყოფი წლები-ღვიწის მოსავლისა. თავნი-ვლი, უროლოდაც არც ერთი თავ-გადაზნაური, თუ გლები არ დაი-ღვიწის კახეთში, ისე თავნად დაჩე-ბა, თუ კიდევ ზედ არა წამებარა. დილა!.. დიდ ვალში მთელი კახეთი ჩაფლულია და ბევრი ამისთანა „დი-და“ მოსავალი და მისი სტრახინად მოხმარება დასწერდება, რომ დაისხნას თავი ამ უკიდურესის მდგომარეობი-ბაში!..

ჩვენ განსკუთრებით კერძო ვა-ღვებუდ ვლავარკობთ. ეს ვაღვებუ-ღვარკობებზე, გახუთ-ვათაქცებუ-ღვარკობა. იტყვიან, როგორია? აი რო-გორ: ესთქეთ, გლებმა ისესხა 30 მან. მოვასწავან; მოვან უღვებს შემ-დეგ პირობას: „თუ ვინცეობა 30 მ. ვაღვებუდ არ ჩამაბრე, (ვაღვებ-კი მოვანზე ვანებე სადმე ამოკოფს თავს), მაშინ მოვალე ხარ 5 სახალ-ღვინო მამიკო!“. გავრებული მუსე-ბული იძულებულია დასთანხმდეს ამ, მისთვის დამღებულს, პირობას, რად-განაც უშოვნებლად ფულისა დღის-ხარალს მოატყუნს. მოვა აღნიშნული ვაღ, მოვალე ვალს ვერ იხდის, თუნ-და ძალიანაც მსურდეს მისი მოშო-

თავის და ფულის გართობა თავისის არსებობითაა*. ასე ამზობდა ფერია და, სერიად რომ ესთქეთ, კეთილი ფერიაც აღმოჩნდა. რენანი თუ გამო-ცხანა, ყოველთ უწინარეს თითონა სტებდა ამ გამოცანიით და, იქნება, სტილობს კიდევ რთული ჰქოს ესე გამოცანა.

ერთს სიტყვებში, რომელიც 1885 წელს წარასთქვე, რენანი, სხვათა შორის, ამზობდა: „მეც გავწყვეტე რამდენიმე დღე-დროს ქვეშ ყოფიე ბოროტ-მომქმენი ღვიწისი. ჩემთვის მეც კარგი ნაღ-მის მოხრელი ვიყავი; რამდენიმე ველეტრონის მუჯღუფენი ვკარ ამ ხალხს, რომელიც ძილს აშკარაზე-დნენ სიფხიზეს. ფოლის კეთილი მკედართა მამა-პაპურ ზენეფულე-მისათვის არაფრით მიღობდნა.

არც კიდევ ამტკიცა, თუცა ნა-არევედ მთლიანული ვარ სუბული, მოხუცებამდე შეგრჩა ემაწილური

რება, ასე რომ თავს ხუთი იმ ტო-ლა წამებაც; მეორე წელში იგივე ვანებოდა, ვალი თანდათან გამო-ღვიწის და მოვალე-კი ამის მამულე-ბა ყურ-მოკრილიც კმა კრედიტორისა. ერთს მაგალითს მოვიყვან აქვე: ერთ-მა მოვანზემ ხუთი თუმანი ასესხა გლებს და ამ ფულში ხუთი სახალღვიწის გამოართვა, თითონ გლები-კი ხუთის წლით ვალდებული ჰყო მო-ჯამაგირედ დასდგომდა. ყველა ეს პირობანი გლებმა ძალა-უნებურად შეასრულა!.. როგორ მოგწონთ? ეს რაა? ბევრი ამხედ საზოგადო ამა-კი სხვა ჩვენში ამ ვაქებატრონის მიერ, სულ ამ ვაჯარდ არის შენე-ბული ვაღები. თქვენ მარტო გლები არ გვევინათ, თავდა-ზანტრობდა იმავე ტაუში იფის. სწორად: ასე გვეყვებოდნ მოვანზენი და ჩვენ-კი ვაყვებულვართ, ვერ დაგვისინია მათის ხელიდგნა თავი; ისინიც ვაჯებ-ღვიწის ჩვენის გაყუჩებით და თავიანთ უპატიოსნო მოქმედებას თანდათან უმატებენ, იღებენ ხელში ჩვენს მი-მულესს და, ერთს მშენიერს დღეს, მუცლანი უწყობდ დაჯერებთ!.. დრო არის, რომ თავს ვუშველოთ რამე.

გუბილისის ბაზარი

კარტოფალი. ტფილისის კარტოფი-ლი მოაქვთ ახალციხიდან და ბორ-ახლოდან, აგრეთვე გერმანიისა და ახალ-შენიდან, რომელიც ტფილისის მარზაშია და რადგან კარტო-ფალი მოსავალიც წელს ნაკლებ იყო, ფული 60 — 65 კ. ჰქვარს.

კამოსტო. ერთის თავის წინად ფული კომბოსტო ჰქვარს 80—90 კაბ. ამ ეჟამდ-კი, რადგან მომეტე-ლი მოაქვთ, ფული ჰქვარს 40—48 კაბ. მაგრამ, როგორც იტყობა, უფრო გადავიდება.

ქაჩო-გაშა. ოქრო-ვაშლი ამ ეჟამდ ფული იყიდება 70—80 კაბ.

ბადრაჯანი. ბადრაჯანსაც მოგებატ ფსი. მაგალითად, 100 ბადრაჯანი ზოსტრისა ჰქვარს 40—45 კ. ბადრა-ჯანი-50—55 კ.

სხვა. ხახვის მოსავალი ძლიერ კარგი იყო წელს და ვინც ურმო-ბით იყიდის, ფული დაუყვებდა 15 კ., ტომრობით მყიდველს—20—22 კ. ფულითბით-კი—25—30 კ.

მზიარულება, რომელიც ზღვაოსან-თა თვისებას შეადგენს, და არა-ჩვე-ულებრივი უნარი კმად ყოფნისა.

ერთი კრიტიკოსი მარქსუნებდა ამას წინად, რომ შენი ფილოსოფია ვალად გდებს ყოველთვის უნფუ-ვოდ ყოფნისათა. ჩვენს მზიარულს მასიოს ის დანაშაულად ჰრაცხდა, ფარისე-ვლობად მითვლიდა, რადგან ქეშმა-რიტი მიზნი ამა მზიარულებისა არა უწყობდა.

გაციოდნებთ ამ მიზეზს. ღილად მზიარული ვარ, ჯერ ერთს, იმიტომ-რომ სიჭაუუტეში ცო-ტას ვინაობარობდი და ამ მზიარ-ული-კებელი არა მაქვს მალა მზიარ-ულებისა; შემდეგ ჩემს მზიარულებას დართ შესამწვევი მიზეზიც სხვა აქვს: ვარქმუნებელი ვარ, რომ ჩემის სიციცხლის განმავლობაში კეთილი საქმე მოვიქმედე,—დილად, დარწმუ-ნებული ვარ. ამ საქმის ჯილდო მხოლოდ იმას ვისურვებდი, რომ

ხელ-ახლად დამეწყო სიციცხლე.

ლობო. ლობოი ღუშეთიდან მო-აქვთ და ადგილობრივი იყიდება ფუ-თი 1 მ., 1 მ. 20 კ., ალაფები ჰყიდები ფუთს 1 მ. 70 კ.—1 მ. 80 კ., გურული ლობოი ფუთი ღირს 1 მ. 80 კ.

ნაწკვევი

(ურნალ-გაზეთებიდან)

უკანასკნელის ორის წლის მო-უსვლობის გამო რუსეთის სახელ-მწიფოს შემოსავალი ძლიერ იე-ლო. ეს მეორე წელიწადია, რაც სახელმწიფო ბიუჯეტის გასავალი შემოსავალს აფებებდა და სახელ-მწიფოს დეფიციტი ეფებდა. ამ დე-ფიციტის გასასტკმრებლად საჭი-როს სახელმწიფომ ან სესხის მი-ჭმართობა, ან ქადაღდის ფული გა-მოსცეს, ან სხვა-და-სხვა ახალი გარდასახადი შემოიღოს, მაგალი-თად, მარილის ბაჟი და სხვ. ახალ გარდასახადი შემოიღებას ამ ეჟამდ არ შეუძლიან შესამწვევად შემო-სავალი შექმტობს სახელმწიფო ბიუჯეტს, რადგანაც ხალხის კე-თილადეობა და დაქვეითებუ-ლი მოუსვლობისა და სხვა მი-ზეზის გამო. მამსახადე, ორი სა-შუალებად დარჩენილა სახელ-მწიფო შემოსავლის მოსამტებ-ლად: კიდევ ახალი სესხი, ან ქა-დაღდის ფულის გამოყენება.

ზოგსა ჰკვინია, რომ სახელმწი-ფოს სიმადერეს ქადაღდის ფუ-ლი შეადგენს. რატა-კი სახელ-მწიფოს გასავალი შემოსავალს აფე-მატება, მაშინ მთავრობას შეუ-ძლიან ქადაღდის ფული გამო-სცეს და ამ ფულით დეფიციტი დაჭვაროსო.

სახელმწიფო ბანკს ბევრი ოქ-რო აქვს, რომელიც რამდენისამე წლის განმავლობაში შევროვდა. სახელმწიფო ბანკის უკანასკნელ ანგარიშით, ბანკში 500 მილიონ მახათის ოქრო და ვერცხლია. ბე-ჭიარ ჰკვინია, სახელმწიფომ რომ ქადაღდის ფული გამოასცეს და ეს ფული იმ 500 მილიონის ოქ-როთი და ვერცხლით უხურუნე-ვად ჰქოს, ამით დეფიციტს დაჭვა-რავს და სახელმწიფოს-კი არა-ფერი დააქვდება და ქადაღდის ფულის ფსი არ დაეცემა არც

ცხლა იმს-ლა ეწუხვარ, რომ ათის წლით აღრე დაგებრდი, ვიდრე სა-ქირო იყო.

მე, ლიტერატორი-კი არა, მდა-ბიო კაცთა შვილი ვარ; ჩემნი მამა-პაპანი სულ გლებები და ზღვაოსან-ნი იყვენ. აზრის საწუფოში იმათის დანაშოვართი ვსარგებლობ. დიდი მადლობელი ვარ ამ ხალხისა, რომ განვენას ძუნწად მხარჯადნენ, ამ მხრით თავს ინახებდნ და ამით დიდი სიტკობა მაგრძობინეს.

თუ, აქ არის საიდუმლო ჩემის სი-კაბუთისა. ჩვენ სიციცხლეს ვევიდებით, რი-დესაც ჩვენს გარშემო ყველანი სი-კვდილის შესახებ ჰლაპარაკობენ. კაც-თა შორის ყველაზედ მეტად გვეგანან და ესმით კიდევ ჩვენი სლოვიანეს, რადგან იმათი მდგომარეობაც ჩვენ-სასა ჰკავს,—ეს არის ცხლა დიპლო-მატიკობა, მაგრამ წარსული-კი აქვს.

